

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.10.1971, sp. zn. 6 Tz 39/71, ECLI:CZ:NS:1971:6.TZ.39.1971.1

Číslo: 23/1972

Právní věta: O totožný skutek jde i tehdy, když se při různosti následků shoduje jednání alespoň s částí jednání, pro které byl již pachatel odsouzen. Trestní stíhání pro takový skutek je proto nepřijatelné (§ 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.10.1971

Spisová značka: 6 Tz 39/71

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Překážka věci rozhodnuté, Totožnost skutku, Trestní stíhání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 203 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f 150/1969 Sb. § 8 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1972 sb. rozh.

O totožný skutek jde i tehdy, když se při různosti následků shoduje jednání alespoň s částí jednání, pro které byl již pachatel odsouzen. Trestní stíhání pro takový skutek je proto nepřijatelné (§ 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 18. 10. 1971 sp. zn. [6 Tz 39/71](#).)

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v Šumperku ze dne 8. října 1970 sp. zn. 2 T 345/70 byl obviněný J. P. uznán vinným mimo jiné trestným činem příživnictví podle § 203 tr. zák., který spáchal podle rozsudku tím, že od 17. 3. 1970 do svého zadržení dne 16. 7. 1970 přestal docházet do zaměstnání u n. p. Pozemní stavby v Brně a nechal se vydržovat R. J. v Sudkově. Dále byl tímto rozsudkem uznán vinným trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák. Za to mu byl podle § 247 odst. 1 tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na 20 měsíců.

Rozsudkem městského soudu v Brně ze dne 25. 3. 1971 sp. zn. 10 T 1/71 byl obviněný J. P. uznán vinným přečinem proti pracovní kázi podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. a odsouzen podle § 247 odst. 1 tr. zák. s použitím § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí

svobody na 22 a půl měsíce se zařazením do druhé NVS za současného zrušení výroku o trestu v předchozím rozsudku okresního soudu v Šumperku ze dne 8. 10. 1970 sp. zn. 2 T 345/70.

Přečin spáchal obviněný podle posléze uvedeného rozsudku tím, že od

17. března 1970 bezdůvodně a neomluveně zanedbával pracovní směny v n. p. Pozemní stavby Brno, kde byl zaměstnán jako zámečník - svářeč, a tím podle důvodů rozsudku způsobil socialistické organizaci škodu. Tento rozsudek nabyl právní moci 22. 4. 1971.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. V ní vytýká, že obviněný napadeným rozsudkem byl odsouzen podruhé pro týž skutek, za který byl odsouzen již okresním soudem v Šumperku rozsudkem z 8. 10. 1970 sp. zn. 2 T 345/70. Protože takový postup je v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., navrhl ministr spravedlnosti napadený rozsudek zrušit a postupovat podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným rozsudkem byl porušen zákon v ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., tento rozsudek zrušil a trestní stíhání obviněného pro přečin proti pracovní kázi podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. z důvodu § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. zastavil.

Z odůvodnění:

Podle § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li už zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo mimo jiné pravomocným rozsudkem soudu, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

O takový případ v dané věci jde.

Skutek obviněného, který byl předmětem trestního stíhání v obou výše uvedených věcech, spočíval v tom, že obviněný od 17. 3. 1970 do zadržení dne

16. 7. 1970 přestal docházet do zaměstnání u n. p. Pozemní stavby Brno a nechal se vyživovat družkou.

Tento skutek byl posouzen rozsudkem okresního soudu v Šumperku ze dne 8. 10. 1970 sp. zn. 2 T 345/70 jen jako trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák. a nikoli též v jednočinném souběhu s přečinem proti pracovní kázi podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. Tento rozsudek se stal pravomocným. Okresní soud uvedený skutek obviněného posoudil jako trestný čin podle § 203 tr. zák. proto, že jím byly naplněny oba znaky, tj. soustavné vyhýbání se poctivé práci a že přitom obviněný se nechal vydržovat jiným.

Bylo proto povinností městského soudu v Brně po obdržení návrhu na potrestání obviněného zkoumat, nejde-li o totožný skutek. Skutek je totožný, je-li totožné jednání nebo následek. Kdyby takto byl městský soud uvažoval, musel by dospět k závěru, že žalovaný skutek obviněného spočívající v tom, že bezdůvodně a neomluveně vynechával pracovní směny, je v jednání totožný se skutkem, který naplňoval současně první znak trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák. (tj. vyhýbání se poctivé práci).

Tedy je možno uzavřít, že skutek naplňující první znak trestného činu podle § 203 tr. zák. a znak přečinu podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. (formou bezdůvodného a soustavného vynechávání pracovních směn) je co do způsobu jednání totožný. Není totožný v následku, jímž je u přečinu podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. ohrožení plynulosti provozu socialistické organizace, u trestného činu podle § 203 tr. zák. pak hrubé narušení občanského soužití.

Proto růzností následků naplňuje uvedený skutek obviněného jak trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák., tak přečin podle § 8 písm. c) zákona č. 150/1969 Sb. v jednočinném souběhu.

Vzhledem k totožnosti skutku způsobem jednání byl tedy obviněný uznán vinným napadeným rozsudkem pro týž skutek, jako byl dříve uznán vinným rozsudkem okresního soudu v Šumperku. Proto bez podmínky, že dřívější pravomocný rozsudek ohledně téhož skutku byl zrušen předepsanou cestou (tj. na podkladě stížnosti pro porušení zákona nebo povolení obnovy trestního stíhání), nelze obviněného znovu pro týž skutek stíhat (§ 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.). Tato podmínka v dané věci splněna nebyla.